

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200585
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319200585.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., ul. Q. H. č. XXXX/XX, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom A., ul. J. P. č. X/A, proti žalovaným: 1/Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155, zastúpený splnomocneným zástupcom Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Pajštúnska č. 5, IČO: 53 255 739, 2/ VÚB Leasing, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 318 045, zastúpený splnomocneným zástupcom Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Námestie svätého Egídia č. 40/93, IČO: 44 250 029, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.407,93 eur s príslušenstvom, o určenie vlastníckeho práva k hnuteľnej veci, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, o odvolaniach žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 14C/1/2019-344 zo dňa 27. novembra 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III. m e n í tak, že žalobu žalobcu zamietá.
Vo výroku IV. zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .
Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 14C/1/2019-344 zo dňa 27.11.2019 rozhodol takto: Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.407,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.04.2019 do zaplataenia a žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.407,93 eur s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných, dochádza k zániku povinnosti plnenia druhého žalovaného, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Súd určuje, že osobný automobil Suzuki Grand Vitara, číslo karosérie JSAJTA74V00208121, je vo vlastníctve žalobcu (výrok II.). Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení č. 120143123 zo dňa 23.05.2014, uzatvorený medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov (výrok III.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietá (výrok IV.). Žalobca má voči žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok V.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 26.02.2019 sa žalobca pôvodne domáhal len voči žalovanému 1/ zaplataenia sumy 1.407,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia. Zároveň žiadal určiť, že osobný automobil Suzuki Grand Vitara, číslo karosérie: JSAJTA74V00208121, je vo vlastníctve žalobcu a že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a zmluvy o zabezpečení č. 120143123 zo dňa 23.05.2014, uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., je bezúročný a bez poplatkov. Podaním doručeným súdu dňa 17.04.2019 vstúpila do konania spoločnosť VÚB leasing, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 318 045 ako intervenient na strane žalovaného. Vstup intervenienta bol zo strany súdu oznámený stranám upovedomením zo dňa 21.05.2019. Na pojednávaní

konanom dňa 27.11.2019 súd uznesením pripustil, aby do konania na strane žalovaného pristúpila pod poradovým č. 2/ spoločnosť VÚB leasing, a.s., so sídlom Bratislava 25, Mlynské Nivy č. 1, IČO: 31 318 045. Z intervenienta sa tak stal žalovaný 2/. Zároveň súd na uvedenom pojednávaní uznesením pripustil zmenu žaloby v časti výroku I. tak, že výrok I. bude znieť: Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.407,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.04.2019 do zaplatenia a žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.407,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.11.2019 až do zaplatenia s tým, že v rozsahu plnenia jedného za žalovaných dochádza k zániku povinnosti plnenia druhého žalovaného, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodnutí súd vychádzal z ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 4, § 19 ods. 1 až 5 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), § 451 ods. 1, 2, § 454, § 553 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/, ktorá bola spochybnená zo strany žalovaného 1/ a rovnako aj žalovaného 2/ (pôvodne intervenienta). Pôvodný veriteľ zo zmluvy (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) bol vymazaný z Obchodného registra z dôvodu zrušenia spoločnosti bez likvidácie formou rozdelenia spoločnosti a jej zlúčenia so spoločnosťami VÚB, a.s. (t.j. žalovaným 1/) a VÚB leasing, a.s. (t.j. žalovaným 2/, pôvodne intervenientom) ako nástupníckymi spoločnosťami. V zmysle Projektu rozdelenia prešli všetky práva a povinnosti z produktu QCar, z ktorého odvodzuje žalobca svoje práva, na spoločnosť VÚB leasing, a.s., t.j. na žalovaného 2/ (pôvodne intervenienta). V ust. § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka je upravené zákonné ručenie nástupníckych spoločností, kde primerane platia ust. § 305 až § 311 Obchodného zákonníka. To znamená, ak veriteľ nevyhovie splneniu záväzku od spoločnosti, na ktorú záväzky prešli, potom sa môže domáhať splnenia od ručiteľa, t.j. od druhej nástupníckej spoločnosti. Žalobca pôvodne žaloval nástupnícku spoločnosť, na ktorú neprešli práva a povinnosti z produktu QCar. Avšak na pojednávaní konanom dňa 27.11.2019 svojimi procesnými návrhmi (návrh na pristúpenie do konania ako žalovaného 2/ spoločnosť, ktorá bola dovtedy v postavení intervenienta, teda spoločnosť, na ktorú prešli práva a povinnosti z produktu QCar a zmenou žalobného petitu, kde prihladol na povahu právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a veriteľom a ručiteľom a žiadal vo výroku zaviazat' žalovaných na zaplatenie istiny tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného) odstránil tento nedostatok a súd sa preto zaoberal vecou samou.

Podľa súdu uzatvorená úverová zmluva, od ktorej žalobca odvádzal svoj nárok, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., pretože bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaných ako právnickou osobou, konajúcou v rámci predmetu svojho podnikania a žalobcom ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Základnou črtou každej spotrebiteľskej zmluvy je že sa na ňu subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník bez ohľadu na to, či bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo zák. č. 129/2010 Z. z. musí predmetná úverová zmluva obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2. Kúpnu zmluvu a Zmluvu a zmluvu o zabezpečení považoval za potrebné posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Tieto zmluvy boli uzatvárané v jeden deň a sú navzájom na sebe závislé/podmienené (žalobca uzavrel kúpnu zmluvu, ktorou kupuje osobný automobil, ktorý potreboval čiastočne financovať z úveru, o ktorý požiadal, a preto uzatvoril aj Zmluvu a zmluvu o zabezpečení). Podľa súdu kúpna zmluva obsahuje jasný prejav žalobcu získať úver v konkrétne výške 4.741,80 eur na dofinancovanie osobného automobilu. Zmluva a zmluva o zabezpečení obsahuje aj predmet financovania B - doplnkový tovar a službu „Carlifé“, ktorý si žalobca nevyžiadal, o ten produkt ani nemal záujem. Sprostredkovateľ úveru ho jednoducho automaticky do úverovej zmluvy zahrnul a pokiaľ si to aj žalobca v písomných dokladoch všimol a bránil sa tým, že on takúto službu nepotrebuje, bolo mu oznámené, že úver mu bez tohto poistenia poskytnutý nebude. Takéto obchodné praktiky spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., vyplývajú aj z doložených čestných prehlásení iných spotrebiteľov, ktorí prišli do kontaktu s uvedenou spoločnosťou, ktorá bola poverená dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaných, preto musí niesť aj zodpovednosť za konanie tohto sprostredkovateľa, ktorého si sama zvolila. Súd preto nemal dôvod pochybovať o tvrdeniach žalobcu, že úver bol podmienený tým, že si musí zakúpiť aj doplnkovú službu a to poistenie

Carlife. Ak súd aj vychádzal z poisťnej zmluvy, v tejto je uvedené, že poisťné je splatné pri podpise návrhu poisťnej zmluvy, teda dňom 23.05.2014. V predmetnej poisťnej zmluve sa neuvádzalo, že by uvedená suma 325,- eur mala byť financovaná z úveru (ako je to napr. uvedené v kúpnej zmluve, ktorej predmetom je osobný automobil). Žalobca nežiadal o úver v sume 5.066,80 eur, ale len o úver rovnajúci sa doplatku kúpnej ceny motorového vozidla bez ďalších služieb a poplatkov. Pri podpise súvisiacich zmlúv nebol o ňom vopred informovaný, sám si to síce všimol, ale mal iba možnosti, buď podpísať vopred predformulované listiny (kúpna zmluva, Zmluva a zmluva o zabezpečení a poisťná zmluva) alebo ich ako celok odmietnuť. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že žiadne poisťenie kupovať nechcel, ani ho nežiadal, sprostredkovateľ ho jednoducho zahrnul do zmluvy. Podľa súdu zák. č. 129/2010 Z. z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. V predmetnej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý výhradne na účel financovania doplatku kúpnej ceny osobného automobilu a mal predstavovať sumu 4.741,80 eur a nie na financovanie ďalších doplnkových služieb, ktoré spotrebiteľ nechcel a nebol na ne ani len upozornený. Súd považoval za nedôvodné žiadať zaplatenie služby Carlife, ktoré poskytnúť žalobca ako spotrebiteľ nechcel a nežiadal. Takáto služba v kúpnej zmluve v súvislosti s predajom vozidla dohodnutá nie je. Služba Carlife je síce predmetom samostatnej poisťnej zmluvy, z tejto však nevyplýva, že by mala byť zaplatená/ financovaná z poskytnutého úveru. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že uvedená peňažná suma - doplatok kúpnej ceny vozidla 4.741,80 eur - mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Je neprípustné, aby poskytovateľ úveru, premietal do istiny úveru akékoľvek pre klienta spotrebiteľa skryté povinné náklady na financovanie niečoho, čo spotrebiteľ nepožadoval. Takýto postup bolo možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Žalobcom predložené čestné vyhlásenia a kúpne zmluvy takýto postup preukazujú. V danom prípade sa súd stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že poisťenie ako nevyžiadaná služba, je súčasťou nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Právny predchodca žalovaných teda umelo navýšil sumu úveru, pričom výška poskytnutého úveru je jedným zo základných vstupných parametrov pre výpočet údaju ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“). Keďže do istiny úveru je zahrnutý aj poplatok za poisťenie, je celková výška úveru uvedená nesprávne, s čím súvisí aj nesprávne uvedená výška RPMN. Úver bolo preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre. V Zmluve a zmluve o zabezpečení je uvedená RPMN v nesprávnej výške 16,39 %. Pokiaľ sa zohľadní skutočná výška úveru 4.741,80 eur (zodpovedajúca doplatku kúpnej ceny za osobný automobil), pri celkovej čiastke na zaplatenie 7.768,08 eur, predstavuje správny údaj RPMN 19,45 %. Nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo v danom prípade bolo preukázané. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. bolo preto potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ sa týka ďalších argumentov žalobcu, že v úverovej zmluve chýba presná výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, tu súd dal za pravdu žalovaných, že veriteľ nemá už povinnosť rozpisovať splátky na istinu, úroky a poplatky. Čo sa týka chýbajúcej adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, táto sa v úverovej zmluve nenachádza. Jej uvedenie vo Všeobecných obchodných podmienkach, ďalej len („VOP“) súd nepovažoval za dostatočné a to z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je. Aj z tohto dôvodu považoval za potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže podľa súdu bolo úver potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov, potom sa žalovaní na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili sumou 1.407,93 eur (zaplatená suma 6.149,73 eur - 4.741,80 eur ako doplatok kúpnej ceny vozidla, ktorú mal žalobca zaplatiť bez započítania doplnkovej služby, ktorá je nedôvodná a treba ju považovať za súčasť nákladov spojených so spotrebiteľským úverom). Vzhľadom na povahu právneho vzťahu medzi veriteľom (žalobcom) a dlžníkom (žalovaným 2/) a veriteľom a ručiteľom (žalovaným 1/) zaviazal súd vo výroku žalovaných na zaplatenie istiny tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Žalobca mal zároveň nárok na zaplatenie úroku z omeškania od žalovaného 1/ v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to dňom 04.04.2019 v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola žalovanému 1/ doručená dňa 02.04.2019, t.j. mal plniť 03.04.2019 a do omeškania sa dostal 04.04.2019 zo sumy 1.407,93 eur vo výške 5 % ročne. Od žalovaného 2/ požadoval úrok z omeškania od 29.11.2019. V tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko žalovaný 2/ sa ešte nedostal do omeškania (pre súd bol rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu).

Keďže súd považoval žalobu, čo sa týka vydania bezdôvodného obohatenia za dôvodnú a dospel k záveru, že kúpna cena vozidla bola uhradená v celom rozsahu a niet dôvodu na zaplatenie ďalšej sumy, malo to priamy vplyv na zabezpečovací prevod vlastníckeho práva v zmysle ust. § 553 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zabezpečovací prevod práva totiž nemôže zabezpečovať neexistujúcu pohľadávku žalovaného 2/. Bolo preto možné skonštatovať, že momentom úhrady poskytnutého spotrebiteľského v sume 4.741,80 eur ako doplatku kúpnej ceny daného osobného automobilu, na žalobcu ex lege prešlo vlastnícke právo k predmetnému osobnému automobilu v súlade s ust. § 553 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko vtedy došlo k uspokojeniu pohľadávky žalovaného a splneniu rozvázovacej podmienky uvedenej v bode 1.5. Zmluvy a zmluvy o zabezpečení zo dňa 23.05.2014, v časti označenej ako „Ustanovenia o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva“. Istina úveru bola doplatená dňa 04.01.2018 zaplatením splátky vo výške 107,89 eur. Na základe uvedeného preto súd považoval žalobu za dôvodnú aj v tejto časti.

Podľa súdu naliehavý právny záujem na danom určení spočíva v tej skutočnosti, že postavenie žalobcu s ohľadom na predmetné zabezpečenie je neisté aj v smere existencie možnosti nedôvodného zásahu do jeho skutočného vlastníckeho práva a možnosti odňatia a speňaženia predmetného osobného automobilu. Naliehavý právny záujem pri spotrebiteľských sporoch je v zmysle újného práva a judikatúry daný aj ex officio. Uvedenému právnomu záujmu svedčí aj zosúladenie stavu v evidencii motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu PZ SR so skutočným stavom. Daný prostriedok súdnej ochrany je jediným prostriedkom dosiahnutia tejto okolnosti. Žalovaný 2/ je neoprávnene vedený ako vlastník predmetného motorového vozidla v technickom preukaze. Nakoľko žalobca využil svoje právo, ktoré mu vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. a požiadal, aby súd osobitným výrokom rozhodol o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd mu aj v tejto časti vyhovel. Bol názoru, že uvedené prinesie právnú istotu do predmetného úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 2/.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 od. 1, 2, § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu (neúspech mal len v časti úroku v omeškaniach vo vzťahu k žalovanému 2/, čo nemalo vplyv na úspech žalobcu v spore na účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania), preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/.

3. Žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne.

Nesúhlasil so záverom súdu, že spotrebiteľský úver mal byť použitý výhradne na účel financovania doplatku ceny osobného automobilu. V prvom rade uviedol, že neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. Aj zák. č. 129/2010 Z. z. v ust. § 15 ods. 1 výslovne pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 325,- eur je súčasťou istiny predmetného úveru a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre ako aj poisťnej zmluve. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom jeho podnikania a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a tretou osobou. On ako veriteľ ani objektívne nemôže zasahovať do negociačného procesu kúpnopredajných vzťahov, či vzťahov o poskytovaní služieb, ktorý sa uskutočňuje mimo priestorov žalovaného 2/. Nie je bez významu skutočnosť, že on nepredáva ani auto, ani poistenie, len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Zároveň žalovaný 2/ poukázal na skutočnosť, že spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. poskytuje a sprostredkúva uvedené (doplnkové) tovary a služby aj v prípade, ak kúpa motorového vozidla, či uvedených (doplnkových) tovarov a služieb nie sú financované úverom ním poskytnutým ako veriteľom (ale klient ako kupujúci si motorové vozidlo financuje z vlastných prostriedkov), teda nie je možné hovoriť o povinnom spájaní a podmieňovaní financovania motorových vozidiel prostredníctvom úveru od neho ako veriteľa s financovaním uvedených (doplnkových) tovarov a služieb. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ

nemusi zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov, keďže sú súčasťou istiny úveru, čo potvrdzuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ C-377/14 v bode 85. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 24Csp 63/2019-2013 zo dňa 20.09.2019. Pokiaľ ide o adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, uvedenie ktorej náležitosti vo VOP súd nepovažoval za dostatočné, žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že táto sa nachádza v bode 18.3 VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa neho je bežnou súkromnoprávnou praxou, že neoddeliteľnou súčasťou samotnej zmluvy sú jej prílohy, prípadne VOP. Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejaviť súhlas jedným podpisom. Žalovaný 2/ navyše zdôraznil, že VOP boli podpísané žalobcom. V tomto zmysle žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bírová, sp. zn. C-42/15.

4. Žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok preskúmal a v zmysle § 388 C. s. p. ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ust. § 389 ods. 1 C. s. p. ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol zhodné dôvody ako žalovaný 2/.

5. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ zo dňa 13.03.2020 navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať mu voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Argumentácia žalovaného 1/ v odvolaní je nenáležitá a nespôsobilá spochybniť správnosť napadnutého rozsudku. Nesprávne tvrdil, že zmluvný vzťah medzi ním a spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a zmluvný vzťah medzi ním a právnym predchodcom žalovaných sú de facto vzťahmi, ktoré spolu nesúvisia. Skutočnosť, že právny predchodca poveril na základe plnej moci sprostredkovateľa AUTO CENTRUM AAA AUTO SLOVENSKO, a.s. vyplýva zo zmluvy o úvere. S poukazom na ust. § 22 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje zmluvné zastúpenie považoval za nutné konštatovať, že argumentácia žalovaných 1/ a 2/ je neadekvátna. Právny predchodca žalovaných 1/ a 2/ nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve bez ohľadu na skutočnosť, že predávajúcim bol subjekt odlišný od žalovaného. Pripomenul tiež, že úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaných v zastúpení predávajúcim, preto za týchto okolností musel právny predchodca žalovaných pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť, o financovanie ktorých položiek úverom mal on záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní úverovej zmluvy. Ďalej žalobca uviedol, že kúpna zmluva obsahuje jeho jasný a určitý prejav vôle, získať úver vo výške 4.741,80 eur avšak v úverovej zmluve je uvedená iná výška úveru. Neexistuje ale žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jeho jasnej vôle prejavenej v kúpnej zmluve. Služba „carlife“, za ktorú mal on zaplatiť sumu 325,- eur je službou bez akéhokoľvek reálneho protiplnenia poskytnutého spotrebiteľovi (v konaní nebolo preukázané, že by služba mala aj reálny obsah). Ide o povinný poplatok za poistenie, ktorý by spotrebiteľ musel zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom. Je absolútne vylúčené, aby tento poplatok bol zahrnutý do istiny úveru a nie do nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. V poistnej zmluve sa ani nenachádza dojednanie, ktorým by on požadoval, aby poistenie bolo hradené formou úveru. Podľa neho nie je dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel, keďže povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru, ale musia byť súčasťou odplaty za úver a teda sa musia premietnuť do RPMN. Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Ďalej žalobca uviedol, že v zmluve o úvere nenachádza ani presný a jednoznačný odkaz, na akom inom mieste zmluvnej dokumentácie by sa mala podstatná obligatórna náležitosť (adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť) nachádzať.

6. Žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 17.03.2020 sa stotožnil s odvolaním žalovaného 2/ a naďalej trval na svojom odvolaní.

7. Žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 25.03.2020 považoval tvrdenia žalobcu o tom, že mal záujem úverom financovať výlučne kúpu automobilu za účelové. Predmet kúpy je konkrétne vyjadrený vo faktúre, ktorej vystavovateľom je dodávateľ predmetných služieb, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a ktorú žalobca potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Predmetom kúpy bolo okrem automobilu aj platenie Carlife garancia. Žalobca uzatvoril

poistnú zmluvu, poistenie Carlife garancia č. CGS-017881 a oboznámil sa s jej podmienkami, čo potvrdil svojim podpisom. Dané služby si totiž žalobca objednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., tieto nesúvisia s predmetom jeho podnikania, vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. On v danom vzťahu vystupoval ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo jeho dispozície. Ďalej žalovaný poukázal na to, že náležitosť - adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - vyplýva priamo z textu zmluvy, a to konkrétne pod samotným podpisom zmluvy je uvedená špecifikácia zmluvných strán. Teda údaje jeho právneho predchodcu ako veriteľa, a to názov, adresa, IČO, DIČ a pod. v nasledovnom znení: Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné nám. č. 12, 060 01 Kežmarok a pod. Rovnako tak túto náležitosť možno zistiť aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, kde je v čl. 1 totožnosť a kontaktné údaje - sprostredkovateľa spotrebiteľského úveru výslovne uvedená špecifikácia v súlade s vyššie uvedeným. Na základe uvedeného nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o tom, že by v zmluve absentoval údaj o adrese predávajúceho.

8. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu k vyjadreniam žalovaného 1/ a žalovaného 2/ v podaní zo dňa 02.04.2020 uviedol, že žalovaný 2/ naďalej ignoruje skutočnosť, že spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. zastupovala na základe plnej moci spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., na základe čoho pôsobila ako sprostredkovateľ úveru. Žalovaný 2/ (ako aj žalovaný 1/) si museli byť vedomí, že zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá poskytovala úver a nemôže túto skutočnosť úmyselne opomíňať. Pokiaľ zástupca právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/ svojvoľne bez akokoľvek prejavenej vôle z jeho strany mu poskytoval doplnkové služby, tieto mali byť logicky započítané do nákladov za úver a nie do istiny úveru. Právny predchodca žalovaných 1/ a 2/ nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve, bez ohľadu na skutočnosť, že predávajúcim bol subjekt odlišný od žalovaného. Pripomenul tiež, že úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaných v zastúpení predávajúcim, preto za týchto okolností musel právny predchodca žalovaných pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť o financovanie ktorých položiek úverom mal on záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní úverovej zmluvy. Napriek tomu, že doplnková služba - poistný produkt (Carlife) sa navonok spája akoby s ojazdeným automobilom a tým s kúpnu zmluvou, toto nič nemení na skutočnosti, že práve akceptovanie doplnkovej služby - poistného produktu je podmienkou získania závislého spotrebiteľského úveru za daných podmienok. Inak povedané bez akceptovania poistného produktu k automobilu by nebol úver spotrebiteľovi poskytnutý, o čom nerozhoduje spotrebiteľ, ale sprostredkovateľ úveru konajúci za úverového veriteľa. Úverový veriteľ konajúci prostredníctvom sprostredkovateľa už síce formálne neoznačuje povinné poplatky priehľadným názvom „poplatky za sprostredkovanie úveru“ a pod., pretože mu to bolo zakázané. Tento zákaz sa však naďalej obchádza premenovaním poplatkov a novými povinnými nákladmi, ktoré sa teraz naoko spájajú akoby len s automobilom. Úverový veriteľ a úverový sprostredkovateľ sa snažia na základe konštrukcie pripravenej zmluvnej dokumentácie navonok sofistikovane vytvárať dojem dobrovoľnej voľby spotrebiteľa v otázke tzv. doplnkových služieb, poistných produktov prípadne doplnkových tovarov. Spotrebiteľia sú v skutočnosti uvádzaní do omylu a jedná sa o položky, o ktorých ani nevedeli a teda nemali o ne ani záujem alebo boli označované ako darčeky, hoci tvoria súčasť istiny spotrebiteľského úveru. Žalobca považoval za irelevantné či sa od spotrebiteľa inkasuje poplatok formálne označený ako „poplatok za sprostredkovanie úveru“ alebo ako „poplatok za prípravu vozidla k predaju“ a pod., pokiaľ zaň nie je poskytované spotrebiteľovi žiadne reálne plnenie a jeho účelom je naďalej iba provízia či odplata pre sprostredkovateľa úveru za uzatvorenie zmluvy, ktorá sa protizákonne pripočítava k istine úveru. Podľa žalobcu v poistnej zmluve, ani v žiadnej inej listine sa nenachádza dojednanie, ktorým by on požadoval, aby poistenie bolo hrazené formou úveru.

9. Žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu a to zo dňa 06.04.2020 uviedol, že žalobca v danom prípade kupoval nasledovný tovar: automobil SUZUKI Grand Vitara za sumu 4.741,80 eur a okrem neho aj poistenie pre prípad poruchy vozidla v cene 325,- eur. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 325,- eur je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služby

špecifikovanej v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať. Nie bez významu je tu tiež skutočnosť, že veriteľ nepredáva ani auto, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poistného ako výsledku dohody medzi poisťníkom a poisťovateľom. Vo zvyšku sa žalovaný pridržiaval podaného odvolania. Navrhol, aby konajúci súd v plnom rozsahu vyhovel podanému odvolaniu.

10. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 17.04.2020 k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že v tomto štádiu konania je nevyhnutné poukázať na argumentáciu žalovaného (tvrdenia typu: „je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov“ alebo „...len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa...“), ktorá je mylná, zavádzajúca a najmä vyňatá z celkového kontextu obchodného modelu žalovaného a jeho zástupcu. V tejto a obdobných právnych veciach sú rozhodujúce širšie súvislosti a náhľad na celú podstatu obchodného modelu. Faktom ostáva, že kúpna zmluva a zmluvy o úvere sú závislé, pričom akceptovanie predmetného poistenia bolo podmienkou získania úveru. Žalobca mal za to, že žalovaný (poskytovateľ úveru) a jeho zvolený zástupca sprostredkovateľ úveru (autobazár AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.) vo vzájomnej spolupráci vytvorili sofistikovaných obchodný model poskytovania úverov obyvateľom, ktorí nemajú finančné prostriedky na zakúpenie auta. Tieto subjekty, ktoré majú povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou voči svojim zákazníkom a spotrebiteľom dlhodobo a úmyselne postupujú bez odbornej starostlivosti. Navonok sa sice javí, že dochádza k pozmeneniu ich obchodného modelu spolupráce, ktorý sa „tvári“ ako zákonný, ale v realite sa nič nezmení a naďalej sú zákazníkovi účtované skryté poplatky za fiktívne alebo nevyžiadané služby, na ktorých financovanie je následne poskytovaný neúmerne navýšený úver. Žalovaný však „zašiel“ ešte ďalej a priamo v zmluve o úvere uvádza obligatórne náležitosti v rozpore so zákonom. Rozpor so zákonom je však náročné konštatovať pri oddelenom samostatnom posudzovaní zmluvy o úvere. Akoby sa na túto okolnosť žalovaný spoliehal... Sprisňujúca sa legislatíva v oblasti predpisov na ochranu spotrebiteľa zjavne slúžila týmto subjektom iba k tomu, aby ju opätovne obchádzali, porušovali a maximálne ignorovali jej účel a zmysel. Vyššie uvedené predstavuje zásadnú okolnosť, ktorú nemožno ignorovať a teda nie je možné oddelene posudzovať iba samotnú zmluvu o úvere a ponechať tak bez povšimnutia celkový kontext a súvislosti.

11. Žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 24.04.2020 trval na svojej argumentácii, že služby predstavujúce predmet financovania B si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020 a to v skutkovo a právne obdobnej veci. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda v predmetnej spotrebiteľskej zmluve uvedená v správnej výške.

12. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 11.05.2020 uviedol, že vyjadrenie žalovaného 2/ fakticky obsahuje iba citáciu zo súdneho rozhodnutia, ktoré však nemožno aplikovať na predmetnú vec, nakoľko opomína skutkovú okolnosť, že žalovaný veriteľ a predajca sú subjekty úzko prepojené pri dojednávaní spotrebiteľského úveru (predajca zastupuje veriteľa). Skutkové závery, z ktorých vychádza citované rozhodnutie Krajského súdu Žilina sú však odlišné od skutkových okolností prejednávanej veci, resp. skutkové okolnosti ako ich uvádza krajský súd boli vyhodnotené nesprávne a neúplne v rozpore s rozhodnutiami NS SR, ktoré v konaniach viackrát citoval. Predovšetkým v rozsudku NS SR sp. zn. 6Sžo/61/2014. Dojednanie v úverovej zmluve označené ako „carlife“ on považuje tiež za nevyžiadané dojednanie bez bližšej špecifikácie v úverovej zmluve, ktoré je predformulované v texte úverovej zmluvy a žalovaný dodávateľ doposiaľ nepreukázal opak, teda, že ide o individuálne dojednané ustanovenie zmluvy zmysle § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu súd prvej inštancie správne pochopil podstatu predmetných zmluvných vzťahov a ich vzájomnú súvislosť s poukazom na skutočnosť, že AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. je spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/ a právny predchodca žalovaných 1/ a 2/ (Consumer Finance Holding, a.s.) je zodpovedný za konanie svojho sprostredkovateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.). S poukazom na § 22 Občianskeho zákonníka,

ktoré upravuje zmluvné zastúpenie je podľa neho nutné konštatovať, že argumentácia žalovaných 1/ a 2/ je neadekvátne. Žalobca pripomenul, že úverovú zmluvu podpisoval právny predchodca žalovaných v zastúpení predávajúcim, preto za týchto okolností musel tento pri uzatváraní úverovej zmluvy vedieť o financovanie ktorých položiek úverom mal on záujem a o ktoré naopak záujem nemal. Kúpna zmluva obsahuje jeho jasný a určitý prejav vôle získať úver v konkrétnej výške, avšak v úverovej zmluve je uvedená iná výška úveru. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jeho jasnej vôle prejavenej v kúpnej zmluve. Súčasne poisťná zmluva neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by bolo možné dovodiť, že spotrebiteľ mal vôľu financovať poisťné prostredníctvom úveru.

13. Žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v reakcii na vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.05.2020 uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní a na svojich vyjadreniach. Navrhol, aby konajúci súd v plnom rozsahu vyhovel podanému odvolaniu.

14. Žalovaný 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 18.03.2021 uviedol, že pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do neho nijakým spôsobom nezasahuje. Veriteľ má v tomto smere len jedinú povinnosť - uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. Je pritom podľa neho irelevantné, či sa jedným úverom financuje kúpa jedného alebo viacerých tovarov alebo služieb. V súlade s touto zásadou je potom zrejmé, že prípadná reklamácia tovaru, alebo služby nie je vecou veriteľa. Ak spotrebiteľ namietá, že financovaný tovar/služba nespĺňa dohodnuté vlastnosti, prípadne, že nebol dodaný/poskytnutý vôbec, je jeho protistranou predávajúci, alebo poskytovateľ služby a nie ten, kto mu tieto tovary/služby financuje. Žalobca v celom konaní tvrdil, že si doplnkové služby objednať nechcel (tvrdí, ale nedokazuje). Napriek tomuto tvrdeniu žalobca požiadal písomne žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby. Išlo výlučne o prejav jeho vôle, nie o prejav vôle veriteľa. Veriteľ nie je poisťovňa, ani nepredáva autá, ani neposkytuje služby s tým spojené. Veriteľ pritom extrémne preukazným spôsobom informoval spotrebiteľa o tom, čo a v akej výške je z úveru financované. Žalobca tak nesprávne uvádza, že suma 325,- eur (predmet financovania B) predstavuje započítanie nákladov spojených s poskytnutím úveru do výšky úveru. Predmet financovania B totiž predstavuje kúpu konkrétneho tovaru/služby - zaplatenie jednorazového poisťného podľa poisťnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a treťou osobou - príslušnou poisťovňou. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim. Veriteľ za obsah ich dohody nemôže niesť civilnoprávnu zodpovednosť. Spotrebiteľ spravidla nemá možnosť vyjednávať o cene v zmysle ovplyvniť jej výšku. Nikto mu však nemôže uprieť právo vec nekúpiť, ak cenu považuje za neprímeranú. Ak sa však rozhodne cenu akceptovať s vedomím, že si na jej zaplatenie vezme úver, nemôže prenášať ekonomické následky tohto rozhodnutia na veriteľa, ktorý mu poskytne peniaze. Predmet financovania A predmet financovania B sú v zmluve výrazne a zrozumiteľne uvedené. Nejde o žiadny skrytý tovar, službu alebo poplatok. Spotrebiteľ mal možnosť vybrať si len predmet financovania A alebo zmluvu vôbec nepodpísať. Žalovaný 2/ zdôraznil, že o výške istiny úveru ako aj o predmete financovania B bol žalobca informovaný jednak v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, vo faktúre ako v samotnej zmluve o úvere.

15. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 14.04.2021 uviedol, že on v postavení spotrebiteľa uzatváral súčasne viaceré spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli vzájomne závislé (§ 52a ods. 2 občianskeho zákonníka). V danom prípade ide o súbeh vzájomne podmienených spotrebiteľských zmlúv, ktoré spotrebiteľ uzatváral súčasne s viacerými dodávateľmi, avšak prostredníctvom len jedného dodávateľa AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (v jednej osobe: predajca vozidiel, sprostredkovateľ úverových a poisťných produktov), pri jednom rokovaní a na jednom mieste. Tvrdenia žalovaného 2/ o možnosti voľby žalobcu či uzavrieť alebo neuzavrieť niektorú z balíka vzájomne podmienených spotrebiteľských zmlúv predložených mu na podpis považoval za kľúčovú snahu interpretovať nezákonnú realitu zákonným spôsobom. Jeho hlavným zámerom pri uzatváraní závislého spotrebiteľského kontraktu bola kúpa motorového vozidla. Za to, že úverový veriteľ konajúci prostredníctvom svojho sprostredkovateľa sa uchýli k nekalej obchodnej praktike a podmieni uzatvorenie kúpnej zmluvy na vozidlo a úverovej zmluvy súčasne nevyžiadaným poisťným produktom financovaným z úveru, zodpovedajú výlučne žalovaní 1/ a 2/. Na porušenie zákonných ustanovení verejnoprávneho charakteru určených na ochranu spotrebiteľa prihlíada súd z úradnej povinnosti (§ 7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinný k 23.05.2014). On, pokiaľ chcel

kúpiť vozidlo na úver, bol nútený uzatvoriť aj zmluvu, ktorá jednak nesledovala jeho záujem a bola súčasne podmienkou uzatvorenia závislého spotrebiteľského kontraktu ako celku, a teda samozrejme aj podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy (§ 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinný k 23.05.2014). V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti súčasne príklady neprijateľných zmluvných podmienok formulované v § 53 ods. 4 písm. t/, v/ w/ Občianskeho zákonníka, ktoré hoci aj keď neboli ešte účinné v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, nijako to nebránilo súdu uskutočniť test prijateľnosti a súladnosti namietaných zmluvných dojednaní s dobrými mravmi. Pokiaľ on chcel motorové vozidlo kúpiť nemal inú možnosť iba podpísať všetky listiny, ktoré mu predložil na podpis sprostredkovateľ právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/. Druhou možnosťou pre neho bolo iba odmietnuť uzatvorenie všetkých zmlúv t.j. neuzavrieť žiadnu z nich. Žalovaní 1/ a 2/ interpretujú svoju obranu tak, že prezentujú jednotlivé zmluvné spotrebiteľské zmluvné vzťahy izolovane a samostatne. Takýto prístup je nesprávny a odporuje právnej úprave podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka a odporuje najmä tomu ako bol spotrebiteľský kontrakt v skutočnosti uzatvorený. Všetky spotrebiteľské zmluvy, hoci uzatvorené s viacerými dodávateľmi, pokiaľ boli uzatvorené pri jednom rokovaní, len prostredníctvom jedného z dodávateľov a vzájomne sa podmieňujú, je potrebné posudzovať spoločne a vo vzájomnej súvislosti. Odpoveď, prečo bolo poskytnutie úveru podmienené prijatím ďalšej spolplatennej služby zrejme tkvie v motivácii sprostredkovateľa úveru navýšiť svoj profit, čomu svedčia aj stovky obdobných prípadov z praxe. Peňažné plnenie úverového dodávateľa, ktoré bol povinný splácať on spotrebiteľ bolo poukázané na účet dodávateľa sprostredkovateľa úveru. Za konanie sprostredkovateľa úveru zodpovedajú žalovaní 1/ a 2/ v plnom rozsahu. On nemal možnosť ovplyvniť obsah zmlúv tvoriacich súčasť závislého spotrebiteľského kontraktu a nemal ani možnosť niektorú z listín nepodpísať, pokiaľ chcel získať úver na vozidlo za ponúkaných podmienok. Dôkazné bremeno individuálneho dojednania namietaných zmlúv a ich zmluvných ustanovení zaťažuje žalovaných 1/ a 2/. Pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Len samotná listina podpísaná spotrebiteľom nepreukazuje, že sa jedná o individuálne dojednanie, najmä pokiaľ jej obsah nesleduje záujem spotrebiteľa (ale naopak záujem dodávateľa) a nejde ani o hlavný predmet plnenia, ale iba pridružené plnenie (poistenie).

16. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami sporu, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a po zopakovaní dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II., III. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol (§ 388 C. s. p.).

17. V danej veci sa žalobca na žalovanom domáhal plnenia - vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.407,93 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že úver ohľadom Zmluvy a zmluvy o zabezpečení č. 120143123 zo dňa 23.05.2014 je z dôvodu označených chýbajúcich náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho žalobca plnil žalovanému na základe zmluvného úverového vzťahu viac, ako mu tento poskytol. Domáhal sa aj určenia, že označené osobné motorové vozidlo je vo vlastníctve žalobcu a určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a zmluvy o zabezpečení č. 120143123 zo dňa 23.05.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. je bezúročný a bez poplatkov.

18. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel a to vychádzajúc z kúpnej zmluvy, Zmluvy a zmluvy o zabezpečení, poisťnej zmluvy a výpovede žalobcu vyplýva, že uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., pričom v zmluve je nesprávne uvedená celková výška úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z.) a preto je nesprávne uvedená aj RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z.) a je chýbajúcou aj adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Zmluva preto nemala všetky zákonom vyžadované náležitosti a je tak úver bezúročný a bez poplatkov a to podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. Uvedenému záveru predchádzalo posúdenie, že kúpna zmluva obsahuje jasný prejav žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4.741,80 eur na dofinancovanie osobného automobilu. Zmluva a zmluva o zabezpečení obsahuje aj predmet financovania B - doplnkový tovar a službu „Carlifé“, ktorý si žalobca nevyžiadal, o ten produkt ani nemal záujem. Sprostredkovateľ úveru ho jednoducho automaticky do úverovej zmluvy zahrnul a pokiaľ si to aj žalobca v písomných dokladoch všimol a bránil sa tým, že on takúto službu nepotrebuje, bolo mu

oznámené, že úver mu bez tohto poistenia poskytnutý nebude. Podľa súdu takéto obchodné praktiky spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. vyplývajú aj z doložených čestných prehlásení iných spotrebiteľov, ktorí prišli do kontaktu s uvedenou spoločnosťou. Uvedená spoločnosť bola poverená dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaných, preto musí niesť aj zodpovednosť za konanie tohto sprostredkovateľa, ktorého si sama zvolila. Súd preto nemal dôvod pochybovať o tvrdeniach žalobcu, že úver bol podmienený tým, že si musí zakúpiť aj doplnkovú službu, a to poistenie Carlife. Ak súd aj vychádzal z poistnej zmluvy, v tejto je uvedené, že poistné je splatné pri podpise návrhu poistnej zmluvy, teda dňom 23.05.2014. V predmetnej poistnej zmluve sa neuvádza, že by uvedená suma 325,- eur mala byť financovaná z úveru (ako je to napr. uvedené v kúpnej zmluve, ktorej predmetom je osobný automobil). Podľa odôvodnenia rozhodnutia čo sa týka chýbajúcej adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, táto sa v úverovej zmluve nenachádza. Jej uvedenie vo VOP súd nepovažoval za dostatočné, a to z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

19. Žalovaní 1/ a 2/ pokiaľ v odvolaní namietali, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesúhlasili so záverom súdu, že spotrebiteľský úver mal byť použitý výhradne na účel financovania doplatku ceny osobného automobilu. Súčasťou istiny úveru je aj kúpna cena predmetu financovania B v sume 325,- eur, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa, čo žalobca osvedčil aj svojím podpisom na predmetnej faktúre, ako aj poistnej zmluve. Okrem toho si financovanie predmetu kúpy žalobca dohodol s predávajúcim. Doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa odvolacieho súdu v konaní nebolo sporné, že uplatnený nárok vychádza zo spotrebiteľského právneho vzťahu, právny predchodca žalovaných v rámci predmetného zmluvného vzťahu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je v postavení spotrebiteľa, lebo pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je tak zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať nielen ustanovenia Obchodného zákonníka, ale aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z., ktoré okresný súd správne aplikoval.

21. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanom spore vyplýva, že žalobca so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta č. 39, IČO: 35 858 699 uzavrel kúpnu zmluvu zo dňa 23.05.2014, ktorej predmetom bolo označené motorové vozidlo a kúpna cena bola dohodnutá v sume 6.774,- eur. Podľa kúpnej zmluvy časť kúpnej ceny vo výške 2.032,20 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4.741,80 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru č. 120143123 najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. Následne bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaných 1/ a 2/ Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923 130, zastúpeným sprostredkovateľom AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta č. 39, IČO: 35 858 699 Zmluva a zmluva o zabezpečení č. 120143123 z 23.05.2014. V tejto je ako predmet financovania A označené osobné motorové vozidlo a dohodnutá kúpna cena 6.774,- eur a ako predmet financovania B doplnkový tovar a služby - carlife (poistenie) 325,- eur. V rámci spôsobu financovania je uvedené: výška úveru 5.066,80 eur (to znamená poskytnutý úver 4.741,80 eur + carlife 325,- eur), celková čiastka 7.768,08 eur, celková čiastka s poistením 7.768,08 eur, ročná úroková sadzba 16,39 %, dátum prvej splátky dňa 07.06.2014, ďalšie splátky sú splatné vždy 7. dňa v mesiaci, počet splátok 72, termín konečnej splatnosti máj 2020 a doba trvania zmluva: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy a zmluvy o zabezpečení, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 28,92 %. RPMN(X) vo výške 16,39 % je vypočítaná v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov z hodnoty celkových nákladov Klienta spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy tiež vyplýva, že „klient podpisom Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 4.741,80 eur a kúpnu cenu predmetu financovania vo výške 325,- eur. Klient podpísaním Zmluvy a Zmluvy o zabezpečení žiada Spoločnosť, aby ňou poskytnutý úver v časti doplatok Predmetu financovania A a kúpnej ceny Predmetu financovania B poukázala na

účet Sprostredkovateľa. Spoločnosť sa zaväzuje uhradiť poskytnutý úver v časti doplatok kúpnej ceny Predmetu financovania A a kúpnu cenu Predmetu financovania B na účet Sprostredkovateľa. Z poisťnej zmluvy označenej Poistenie Carlife Garance zo dňa 23.05.2014 uzavretej medzi poisťiteľom: Jubilee Insurance, Lloyd's Syndicate 5820 of the Society of Lloud's on behalf of the Association of Underwriters known as Lloyd's, One Lime Street, London EC3M 7HA, Veľká Británia, zastúpený samostatným finančným agentom AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 35 858 699, sídlo Panónska cesta 39, Bratislava a poisťníkom - žalobcom vyplýva, že predmetom je poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel „carlife garancia“ so začiatkom poistenia 23.05.2014 a koncom poistenia 23.05.2015 jednorazovým poistným v sume 325,- eur. Podľa faktúry FVZA1430_1403031 vystavenej AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. Bratislava bola žalobcovi fakturovaná suma za predaj osobného automobilu v sume 6.774,- eur a Carlife Garance v sume 325,- eur.

22. Odvolací súd na nariadenom pojednávaní podľa § 384 C. s. p. zopakoval dokazovanie oznámením obsahu listín (kúpna zmluva z 23.05.2014, Zmluva a zmluva o zabezpečení č. 120143123 z 23.05.2014, poisťná zmluva CGS_017881 z 23.05.2014, faktúra č. FVZA1430_140301, VOP platné od 24.04.2014 a to bod 18.3., Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z 23.05.2014, splátkový kalendár k zmluve č. 120143123) podľa § 204 C. s. p. Taktiež výsluchom žalobcu podľa § 195 C. s. p., z ktorého vyplynulo, že mal záujem kúpiť si osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Grand Vitara na úver a to v splátkach. Pri podpisovaní zmlúv a keď ich prechádzal zistil, že tam je zmluva o poistení Carlife. Povedal, že takúto službu si neobjednal a že teda nechce a odpoveďou bolo, že toto auto môže zakúpiť len s tou uvedenou zmluvou Carlife. Nakoľko sa mu auto páčilo, pod tým tlakom zmluvu podpísal a následný deň došiel pre auto a odviezol si ho preč. Prečítal si všetky tie zmluvy, teda kúpnu zmluvu, zmluvu o zabezpečení a poisťnú zmluvu. Pýtal sa, čo je to za poistenie, v podstate áno, a bolo mu povedané, aké škody táto zmluva plní v prípade poisťnej udalosti. Nepamätal si presne, či mu bolo povedané na akú dobu je tá poisťná zmluva uzavretá. Pamätá si len to, že podľa tej zápisnice o odovzdaní vozidla bolo to vozidlo údajne vrak. Uvedomil si, že táto zmluva bola preto tak koncipovaná a technický stav bol uvedený veľmi zlý, aby sa firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. zbavila zodpovednosti pri prípadnej reklamacii. Dokonca zistil, že vozidlo bolo havarované. Nebolo mu dané na výber, že poistenie môže zaplatiť v hotovosti alebo z karty. Tieto podmienky už boli odzrkadlené v predložených zmluvách. A ďalej to neriešil. Auto sa mu páčilo a chcel ho. Dobrovoľne nedobrovoľne nakoniec súhlasil. Uvažoval nad tým, že teda keď toto má platiť, že pôjdem inam, k inému predajcovi. Týchto áut je na trhu limitované množstvo. Toto sa zohľadnilo pri jeho rozhodovaní. Tak to pochopil, že budem platiť zvyšnú cenu kúpnej ceny auta a poistenie. Pokiaľ mu bolo povedané, že tá zmluva sa nedá uzavrieť bez toho poistenia, tak už potom na to nereagoval, lebo tých vozidiel je naozaj málo.

23. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. 23.05.2014, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru, alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok, a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom, b) veriteľom je tretia osoba a 1/ veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2/ konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Vychádzajúc zo zopakovaného dokazovania dospel odvolací súd k právnomu záveru, že spotrebiteľský úver bol poskytnutý žalobcovi na financovanie kúpy konkrétneho tovaru - osobného motorového vozidla a služby - poistenia podľa § 15 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Povinnou náležitosťou zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z. je opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Skutočnosť, že poskytnutý úver mal charakter viazaného spotrebiteľského úveru, je uvedená v časti označenej ako predmet financovania A a predmet financovania B. Čo sa týka poistenia „Carlife Garance“ predstavovalo samostatnú službu vychádzajúcu z poisťnej zmluvy zo dňa 23.05.2014 podľa ktorej predmetom bolo poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel so začiatkom poistenia 23.05.2014 a koncom poistenia 23.05.2015. Aj z výpovede žalobcu na pojednávaní vyplynula jeho vedomosť, že predmetom úverovej zmluvy malo byť aj poistenie. Dokonca mu bolo povedané aké škody táto poisťná zmluva plní v prípade poisťnej udalosti. Preto keď poistenie nechcel, nemal uzavrieť poisťnú zmluvu. Ako uviedol na pojednávaní pred odvolacím súdom zrejme prevážil jeho záujem o kúpu auta vzhľadom na limitovaný počet. Okrem toho z ničoho nevyplývalo a netvrdil to ani žalobca, že nemal možnosť poisťné

zaplatiť jednorázovo pri uzavretí poisťnej zmluvy a tak by služba nebola predmetom úverovej zmluvy Žalobca v danom prípade tak nepreukázal okrem svojho tvrdenia, že by bolo poistenie podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Na bremeno tvrdenia nadväzuje dôkazné bremeno, ktoré žalobca neunesol. Podľa odvolacieho súdu nemožno poukazovať, tak ako to odôvodnil okresný súd, že v poisťnej zmluve malo byť uvedené, že poisťná suma by mala byť financovaná z úveru ako je to v kúpnej zmluve. Dôvodom je, že uvedené nie je náležitosťou poisťnej zmluvy podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Poisťná zmluva obsahuje najmä a/ výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b/ výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c/ poisťnú dobu, d/ údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e/ práva a povinnosti poisťovateľa, poisťného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu, f/ výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia). K odvolávaniu sa súdu zhodne so žalobcom na čestné prehlásenia iných spotrebiteľov, ktorí prišli do kontaktu s uvedenou spoločnosťou, ktorá bola poverená dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalovaných a preto nepochybujúc o tvrdeniach žalobcu, že úver bol podmienený tým, že si musí zakúpiť aj doplnkovú službu a to poistenie Carlife, odvolací súd uvádza, že každý prípad treba posudzovať samostatne aj s prihliadnutím na to, že predmetom úveru neboli rovnaké predmety služieb ako v danom prípade. Okrem toho odvolací súd si osvojuje aj právny názor uvedený aj v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 5CoCsp/7/2020-316 zo dňa 31.03.2020 týkajúci sa obdobnej skutkovej a právnej veci. V tomto rozhodnutí odvolací súd uviedol: „Pokiaľ ide o financovanie predmetu B, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve financuje predmet kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre č. FVMT2630_140005, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných služieb a tovaru, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. a ktorú žalobca potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný ako veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim....Pokiaľ ide o poistenie „Carlifé Garance“ tak toto bolo dojednané medzi obchodnou spoločnosťou Jubilee Insurance ako poisťiteľom a žalobcom ako poisťníkom a predmetom poistenia bola porucha kúpeného osobného motorového vozidla. Poistenie teda súvisí s predmetom uzavretej kúpnej zmluvy a nie s poskytnutým úverom a preto plnenia, ktoré sú súčasťou „predmetu financovania B“, boli žalobcom dojednané tretími osobami, pričom týmito tretími osobami mali byť poskytnuté a tieto tretie osoby boli prijímateľom úhrad za ne. Tieto úhrady nepredstavujú náklady žalobcu spojené s poskytnutým úverom, ale naopak, sú jednoznačne predmetom financovania poskytnutým úverom“.

25. Ďalej žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní namietali aj právny názor súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru preto, že zmluva neobsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tejto súvislosti poukázali na bod 18.3 VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a ktoré VOP boli podpísané žalobcom. Odvolávali sa pritom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová sp. zn. C-42/15.

26. Čo sa týka uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovanej ustanovením § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z. z. odvolací súd v rámci zopakovaného dokazovania konštatuje spoločné ustanovenia v Zmluve a zmluvy o zabezpečení z 23.05.2014. V nich sa uvádza, že „klient ďalej prehlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s VOP č. V-02/2014, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy a zmluvy o zabezpečení, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy a zmluvy o zabezpečení a VOP č. V-02/2014 a prehlasuje, že je plne spôsobilý ku všetkým právnym úkonom a že jeho osobné údaje zodpovedajú skutočnosti“. Podľa VOP č. V-02/2014 platných od 24.02.2014, a to bodu 18/3, klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu Consumer Finance Holding, a.s. 29. augusta č. 3, 058 01 Poprad a teda právneho predchodcu žalovaných, pričom VOP sú podpísané aj žalobcom ako klientom. Z týchto zistení podľa odvolacieho súdu nesporne vyplýva, že VOP sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a zmluvy o zabezpečení zo dňa 23.05.2014 a v ktorých je tak zákonná náležitosť uvedená a navyše sú tieto VOP aj žalobcom vlastnoručne podpísané.

27. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zo zisteného skutkového stavu nepovažoval za správny právny záver súdu, že zmluva nemala všetky zákonom vyžadované náležitosti a úver je tak bezúročný bez poplatkov. Odvolanie žalovaných 1/ a 2/ tak považoval za dôvodné. Z toho dôvodu rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II., III. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietal (o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.407,93 eur s príslušenstvom ako i vrátane závislých výrokov o určení, že osobné motorové vozidlo je vo vlastníctve žalobcu a určení, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy a zmluvy o zabezpečení č. 120143123 zo dňa 23.05.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov). Vo výroku IV., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou sporu boli žalovaní 1/ a 2/ a to v celom rozsahu, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania t.j. prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).